

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quomodo differant delictum & peccatum. G

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

quæ Dei sunt, usurpare præsumit, indigne participando sacramentis: vel quando nomē Dei pei-
gando contemptibile facit. In proximum peccat,
cum proximum iniuste lædit: In se vero, cum non
& non aliis nocet.

Quomodo differant delictum & peccatum. G

Variam quoq; appellationem habet. Dicitur n. *Aug. quaest. 20. n. n. lon-*
peccatum etiam delictum. Et Delictum fortasse *ge à princi-*
est, ut ait Aug. in quæstionibus Leuitici declinare *p. 10. tom. 4.*
à bono: Peccatum est, facere malum. Aliud est n. *p. 10. tom. 4.*
declinare à bono, aliud est facere malum. Pecca-
tum ergo est perpetratio mali, delictum deservio
boni, quod & ipsum ostendit nomen. Quid enim
aliud sonat delictum, nisi derelictum? & qui delin-
quit, quid derelinquit, nisi bonum? Vel delictum
est quod ignoranter fit, peccatum quod scienter cõ-
mittitur, Indifferenter tamen & peccatum nomi-
ne delicti, & delictum nomine peccati appellatur.

De septem principalibus vitiis. H

Præterea sciendum est septem esse vitia capita
lia, vel principalia, ut Greg. super Exod. ait, scilicet,
Inanē gloriam, Iram, Invidiam, Acediam vel
Tristitiam, Avaritiam, Gastimargiam, Luxuriā:
quæ ut ait Ioannes Chryl. significata sunt in septē
populis, qui terrā promissionis Israel promissam
tenebant. De his quasi septem fontibus cunctæ a-
nimarum mortiferæ corruptelæ emanant. Et di-
cuntur hæc capitalia, quia ex eis oriuntur omnia
mala. Nullum enim malum est, quod etiam non
ab aliquo horum originem trahat.

De superbia, quæ est radix omnis mali. I

Ex superbia tamē omnia mala oriuntur, & hæc
& alia: quæ ut ait Greg. Radix cuncti mali est super-
bia. De qua dicitur, Initium omnis peccati est su-
perbia: quæ est amor propriæ excellentiæ. Cuius
quatuor sunt species, ut Greg. ait. Prima est, cum
bonū quod habet quis, sibi tribuit: Secūda cū credit à
Greg. ca. 31. li. 31. in cap. 10. tom. 4.
In princip. ca. 15. tom. 4.

II 5 Deo